Fragmentarium

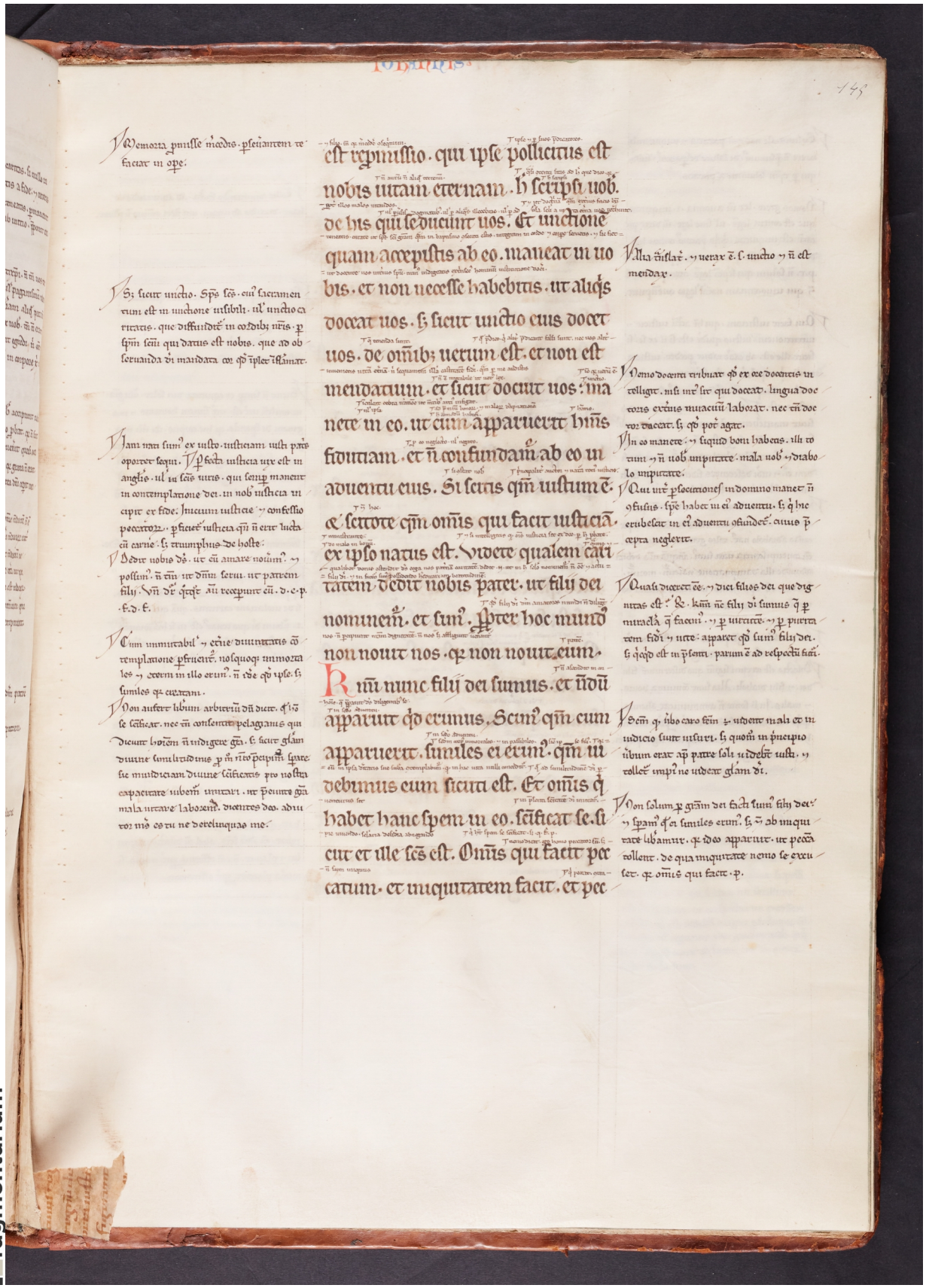

℣ Memora ꝓmisse mendis ꝑsumptorem re
facere in ope.

℣ Si sicut unctio. Spūs sc̄s eius sacramen
tum est in unctione visibili. ul' unctio ca
rismatis. que diffunditur in cordibꝫ nr̄is. p
ip̄m sc̄m qui datus est nobis. que ad ob
seruanda di mandata ex qđ ipse illuminat.

℣ Iam non sum⁹ ex iusto iusticiam iusti pare
oportet legu. ℣ ꝑfecta iusticia ure est in
anglis. ul' in sc̄is viris. qui semp manent
in contemplatione dei. in nob iusticia in
cipit ex fide. Inde iusticie ⁊ confessio
peccatoꝝ. ꝑficit iusticia q̄n ñ erit iucta
ca carnis. ⁊ triumphus de hoste.

℣ Videte qualem caritatem dedit nobis pater. ut filii dei
nominem̄. et sum⁹. Propter hoc mund⁹
non nouit nos. qr non nouit eum.
R nūc filii dei sumus. et nōdū
apparuit qđ erimus. Scim⁹ q̄m cum
apparuerit. similes ei erim⁹. q̄m vi
debimus eum sicuti est. Et omis q̄
habet hanc spem in eo. sanctificat se. si
cut et ille sc̄s est. Omis qui facit pec
catum. et iniquitatem facit. et pec

℣ Ulla tribuat. ⁊ uerax t. ℓ. unctio ⁊ ñ est
mendax.

℣ Nemo docebit uos. sed sicut docet uos unctio ista. et uera est. et non est mendacium. et sicut docuit uos. manete in eo. Et nunc filioli manete in eo. ut cum apparuerit habeamus fiduciam. et non confundamur ab eo in aduentu eius. Si scitis q̄m iustus est. scitote q̄m omis qui facit iusticiam. ex ipso natus est. Videte qualem caritatem dedit nobis pater. ut filii dei nominemur. et simus. Propter hoc mundus non nouit nos. qm non nouit eum. Carissimi nunc filii dei sumus. et nōdum apparuit qđ erimus. Scimus q̄m cum apparuerit. similes ei erimus. quoniam videbimus eum sicuti est. Et omnis qui habet hanc spem in eo. sanctificat se. sicut et ille sanctus est. Omnis qui facit peccatum. et iniquitatem facit. et peccatum est iniquitas.

℣ Non dicere libum arbitriū dñi. qr̄ ipse se sanctificat. nec in contentione pelagianus qui dicunt hoīem ñ indigere gr̄a. ⁊ sicut glām diuine simulitudinis ꝑ ip̄m ritū perpetim̄ ꝓficit ita mundiciam diuine sanctificacionis ꝓ nostra capacitate subeam̄ imitari. ne ꝑeuntes gr̄a mala utrage laboremꝰ. dicentes dō. adiu
ua nos ne derelinquas me.

℣ Omo docetur tribuat qđ ex ore docentis in
telligit. nisi me⁹ sit qui docet. lingua doc
entis cassum laborat. nec ille doc
tor dicitur. ⁊ qđ ꝑ agit.

℣ In eo manete. ⁊ liquid bonū habeas. illi te
nui. ⁊ ñ nob⁹ imputare. mala nob⁹. diabo
lo imputante.

℣ Qui ut ꝑ placionē in domino manet ñ
ofuius. spē habet in ei⁹ aduentu. ⁊ q̄ hic
erubescat in ei⁹ aduentu. ofundet⁹. annus ꝑ
cepta neglexit.

℣ Quali dilexit nos. dicit filios dei que dig
nas est. Re. kām ñe filii di sumus q̄ ꝑ
miracla q̄ fecim⁹. ⁊ ꝑ uirtutē. ⁊ ꝑ puritā
tem fidei ⁊ ut⁹ apparet qđ sum⁹ filii dei.
⁊ qđ ꝑ est in ꝑsona. parum ē ad respectū hui⁹.

℣ Sem̄ q. ibo caro sem̄ ⁊ uidebit omis caro
iudicio suo uiuet. ⁊ quom̄ in ꝓpheta
ibum erat ap̄ patre sol⁹ iudebit⁹ iusti. ⁊
collet impi ne uideat glām di.

℣ Non solum ꝙ grām dei sic⁹ sum⁹ filii dei.
⁊ spam q̄ ei similes erim⁹. ⁊ ꝑ ab inquie
tate lib⁹amur. qr̄ dō apparuit. ut peccā
tollent. de qua inquietate nemo se excu
let. qr̄ omis qui facit ꝓ.

License: public_domain – Brugge, Openbare Bibliotheek Brugge, Ms. 78, fol. 145r – The Bavarian homiliary (https://fragmentarium.ms/view/page/F-tpid/9198/68238)